

ÎNVIETEA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învietea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

Prăznuirea Sf. Sfințit Mucenic Dorotei, Episcopul Tirului

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflăte, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credința răbdând până la sânge Sfințite Mucenice Dorotei, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.
(*Troparul Sf. Dorotei*)

Sfântul Dorotei a fost episcop al cetății Tirului, pe vremea împărăției lui Dioclețian, păgânul împărat al Romei, iar pentru prigoana cea cumplită care era atunci împotriva creștinilor, el și-a lăsat scaunul și s-a ascuns prin locuri neștiute. După aceea, împărățind marele Constantin și Biserica lui Hristos luând alinare, Sfântul Dorotei s-a întors iarăși în Tir la scaunul său și păstora bine turma oilor celor cuvântătoare, aducând pe mulți de la rătăcirea închinării de idoli la Dumnezeu. El a trăit până pe vremea lui Iulian Paravatul, care, luând împărăția, la început nu dușmănea pe față Biserica lui Hristos, ci în ascuns, poruncind boierilor săi celor de un gând cu el, care stăpâneau țările, să muncească și să ucidă pe creștini. Iar Sfântul Dorotei, văzând muncirea cea mare care se făcea credincioșilor, și-a lăsat iarăși scaunul Bisericii Tirului, fugind de mâinile muncitorilor; pentru că Domnul a poruncit să nu ne lăsăm în primejdii ce vin la arătare de la prigonitori, ci să fugim de ele, după cum zice: *Când vă vor goni pe voi din cetatea aceasta, fugiți în cealaltă...* Deci, ieșind de la Tir, a mers în Tracia; dar nici acolo n-a scăpat de slujitorii de idoli, chemându-l Dumnezeu la cununa mucenicească. Și a fost prins de boierii lui Iulian în cetatea Diopolin, unde, suferind multe bătăi și răbdând felurite pătămiri, și-a dat în munci fericitul său suflet în mâinile lui Hristos Dumnezeu, fiind foarte bătrân; căci avea de la nașterea sa o sută și șapte ani. Și a lăsat după sine felurite scrieri folositoare Bisericii, în limba greacă și latină, pentru că era bine iscusit în amândouă limbile acestea, fiind bărbat desăvârșit în înțelepciunea cea duhovnicească și în cea dinafară. El a scris viețile procești și apostolești și alte cuvinte folositoare și tâlcuiri, iar acum, fiind el însuși scris în cartea vieții, se sălășluiește cu acei sfinți, ale căror vieți le-a scris.

(*Viețile Sfinților*)